Ja nodas jäl üts sõnelma kelle keli nii sui wäikest latje kalle issu keli olli. See üttes, mina olli täämpä Hõbõhanna linna seridus, kohe seejama linna kuninga tuttar armu lawvrale tulli, nink sui oppetaja temäle seda ennet jagas mes temäle armulawwal pidi antama. Saatis ta enna pao funkt maha ja mina kaari tuttu ärä, nink panni ta selle seridu mulga sõrwale maa sisse, kohe tuttu sellest wäikene lasskü lehtika till kasuvi, — nink selle et ma kuninga tuttre pao ärä wõtte, jäl kuninga tuttar raskesti haiges ja ennc ei ja temä ka teenes sui see till mes sinnä sadi temä ärä sõnnä pidi sis saap ta jälli enna wenna tagasi, sest ta lilli seen ei sõik temä jõud ja terwis. — nink see keli ja sõnelemine jäi waiki ja selle enniste seletaja keli süse jälki ei tõija selle kõrst, " " noh sõik enna jo enna päista tõi ärä seletama, seleta sinna sis enaft tõist ka ninck anna arwu.

Ja sis alostas see mõtsaline helikka juttu kes sõiks enne olli tüiste käest küsinü ÿ. — " mina lätsi teel midäta ja enali katte meest ees ka sadapenna teed lätsiwä. kuulsin ja tühjskelewat. ütz neist sitt õigust ja tõine ülekohut, ja neile tühjskelemine läts nii sawwetele kaari nenä sele pääle kihla welinä, et kes wasta tuleb selle käest küsimi ja midä sis see saap sitmä selle jäis wõit, nink mina kuuli seda kuna ja lätsi sis ette neile nink naesi wasta tulema tabomehe maste. ja sui mino neite lägi sai küsse nemä sis minolt õigust. ja üttiwa seleta meile määne raha on paremp kas ülekohtu wai õigusga saatut oga mina sitti ülekohtuga saatut raha parempas nink nii sai sis ükskohtu kitjale wõit see sõrd ja õiguse kitja pidi selale enaft rahast mes nenä enne seda tühi pidanuist nink kihla weelonist olli lüüdnü. paale ärä andma. ja sis lätsi mina nüist mõtte nink nenä lätsi edesi, aga sia pääri mina ka ümbre ja lätsi neile nägemata jäeks neite juttu kullema. nink kuuli et see õiguse eitja mitte perra ei olnu wai ikes edesi ennem jonni oi. kaani nenä ka täist kõrda seda sõnna maste kihla weinä

nink jälleki edimätse wasta tulija näest õiguse küsida lubasi, nink sui ma sis neiti juttu olli ärä kulleluu jaapi mina neest jälle pohja maad. ette ja naesi sis nägewäl waastul, kaupmehe maste neile wasta jäitma, nink sui jo neile ligi sai täniti nemä mull weiteese sinni pistada sinck sui nino olli saisma jäänü esteva nemä mull ligi ja naesi siitjama jälki neid küsimüsi küsima mes edimalt ka küsseva. kuule kaupmees ja olet meile arwust palju rahaka sõõnelnü nink tüäte sui ülekohtu ja õigusga raha paiese, sis üttle ka meile määres raha parem nink tuluparms pääsi olema kas õiguse wai ülekohtuga saatut raha. ent mina üttli neile raha ara üts kallis käsk olgu ta kas waraste ehk muito saate. aga et ilman ikes palju ülekohtuta raha paiasi. sis siitti ma neile jälki ülekohut parempas. mida kuulsin see õiguse kitjale näest pennatses läts. ja mina küsesti neist ärä jäitma nadesi ent mitte kaugele neist es jäita ma ärä ja lätsi jälki jalaka neile näpematta jäeks sinna ma kuhese ärä minemä lasi. jääl kuuli ma neit wäega palli oigu tichitseeat ikes jõna jõnast täine tõise wasta kaesi see ülekohtu kitja sis tõise paale raha ka ärä temä käest wõtt. nü et selle õiguse kitjale enämp sadusti es jä. aga sis olli temäl ikes weel perrä saadmata jõa nü et ta wõimõte selle tõisega silmi pääle kihla wedäs nink sis jälki ediwäest wasta tulejat sohte määstjas kuhesi panda, seda kuulsin jaapi ma palli maad neist ette ja naesi jäält neile pappi näwl wasta tulema. nink sui neenä ka minno nõuti sis jaapi ma mulle tuttu wasta, ja üttli kuuli preestrikene sina olet ka kiramees seleta meile ärä mes om paremp ja tuluparms kas õiguse wai ülekohtuga saatut raha. ent mina sõbti neile sõiks pappi warapüüdmisest ärä ja üttli et ikes üle kuhes, paremp am, sis tahtse see õiguse mees pakkew minnä, aga tõine wõtt temä kinni ja kuts minno ka appi, sis lätsi mina see ja pistimes sis temä silmä wõlla ja säsi sis õiguse seppiga tasker sitsi et see tõise tõise silmä annab